

9. ZUŠkoviny

číslo

XI. ročník

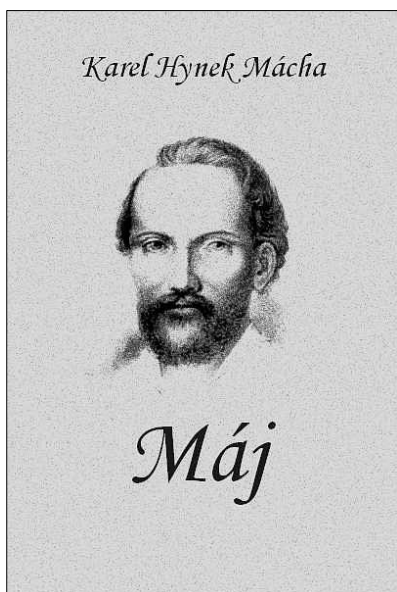
Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
vychází 2. května 2017 s pranostikou: Mokrý máj - v stodole ráj!

Úvodník

Byl pozdní večer – první máj – večerní máj – byl lásky čas... Tak tento úryvek poznají snad všichni. A pro ty, kteří nepoznali, jde o začátek básně Karla Hynka Máchy Máj. Jestli znáte tuto lyrickoepickou skladbu, tak asi víte, jak slavní její hrdinové, Vilém, Hynek a Jarmila, dopadnou. A pro ty, kteří pořád ještě neví, krátký velmi stručný a velmi romantický děj: Poté co se Vilém dozví, že jeho milá Jarmila byla svedena, zavraždí svůdce, aniž by tušil, že je to jeho otec. Vilém je za tento skutek odsouzen na smrt. Za Jarmilou, která na Viléma čeká, přijíždí jeho druh a sdělí jí, že Vilém je uvězněn a čeká na smrt pro otcovraždu. Vilém je popraven a Jarmila pro svůj žal a smutek skáče do jezera. Ale abyste si nemysleli, že tento příběh nestojí za to číst, tak opravdu stojí. Je to jedna z nejcennějších památek české literatury. A v této lyrickoepické skladbě najdete i úžasně bohaté popisy přírody.

První máj - lásky čas se od Máchových časů trochu posunul. Nejde jen o Svátek práce, který se připomíná od roku 1890 ale i o takový český den zamilovaných, který řekla bych, zlidověl. Každá žena by měla být políbena pod rozkvetlou třešní, aby neuschla a měla dost krásy na celý rok. A protože o třešně je ve městech celkem mela, stačí prý rozkvetlý strom. Ale kluci a pánové pozor! Může to taky znamenat slib svatby! Přeji vám, co nejhezčí prožití májového času, spoustu lásky a hodně rozkvetlých třešní! A snad i konec aprílového počasí! Vaše Pěš

Karel Hynek Mácha

Svátek práce nebo 1. máj je mezinárodní dělnický svátek, který se od roku 1890 slaví 1. května. Svátek zavedla v roce 1889 II. internacionála na paměť vypuknutí stávký amerických dělníků v Chicagu 1. května 1886, která

vyústila v Haymarketský masakr a následné soudní řízení. V českých zemích se poprvé slavil v roce 1890 na Stělečském ostrově v Praze. V socialistických zemích patřil tento svátek mezi nejdůležitější, organizovaly se masové prvomájové průvody, které procházely městem, často před tribunou s místními představiteli komunistické moci. Účast na oslavách prvního máje byla velmi často nepsaně povinná a nadřízení a učitelé měli naříděno kontrolovat účast svých podřízených a žáků. V průvodu byly zastoupeny národní a družstevní podniky, školy i různé zájmové organizace. Kromě pěších účastníků městem projížděly i alegorické vozy. Neodmyslitelnou součástí průvodů byly nejrůznější transparenty a mávátka. *zdroj: Wikipedie*

8. května se v České republice slaví Den vítězství. 8. května 1945 byla podepsána úplná a bezpodmínečná kapitulace Německa, a proto se tento den považuje za konec druhé světové války. Ta vstoupila v platnost 8. 5. ve 23:01 hodin středoevropského času, což odpovídá první minutě 9. 5. času moskevského. Z toho jednoduchého důvodu na západě probíhaly oslavy 8. května a v Sovětském svazu 9. května.

V Československu se několik let nemohli politici rozhodnout, jaké datum státního svátku zvolit. V úvahu připadal také 5. květen – den, kdy začalo Pražské povstání. Teprve v roce 1951 se poslanci dohodli, že se bude slavít 9. květen – Den osvobození Československa Sovětskou armádou. Po sametové revoluci, ještě dřív, než proběhly první demokratické volby, vznikla potřeba vyřešit státní svátky. V této době získal svátek jiný název – Den osvobození od fašismu, aby v něm byli obsaženi všichni osvoboditelé. Již v roce 1990 vystoupil tehdy poslanec Miloš Zeman s návrhem, aby bylo datum svátku přesunuto na 8. května. Oficiální historici obhajovali názor, že obě data jsou legitimní, neboť jde o záležitost časového posunu, nicméně napodruhé a po bouřlivé diskuzi tento návrh prošel. 8. květen se stal státním svátkem s názvem Den osvobození od fašismu. V průběhu dalších let došlo ještě k dalším změnám tohoto svátku. V roce 2000 byl jeho název zkrácen na Den osvobození a v roce 2004 změněn na Den vítězství, což měl být psychologický tah na základě názoru, že je lepší se cítit vítězem než osvobozeným. *zdroj: www.svatky.centrum.cz*

Z notesu pana ředitele

Ve třídních knihách hudebního oboru jsou dva poslední měsíce školního roku - květen a červen - na závěrečné straně a ani se tomu nechce věřit, že jsme právě na tu konečnou stranu otočili. Mnoho toho přinesl školní rok, ale ještě mnoho přinese. O tom by mohl vyprávět můj ředitelský notes, který ještě v žádném případě na poslední straně není. Ale hezky popořadě. V dubnu proběhlo několik soutěží, o jejichž výsledcích se dočtete na dalších stránkách ZUŠkovin a které mně, jako korepetitorovi, řediteli a muzikantovi, přinesly hřejivou radost. Květen mně v notesu zabírá opět více stran než některé jiné měsíce, ale to je dobře. Bude se dít tolik krásného, jen se pečlivě podívejte na přílohu ZUŠkovin, kde najdete akce pěkně srovnané. Já za všechny upozorním na večer ke Dni matek (10. 5.) a ke Dni rodin (24. 5.) a pokud se chcete podívat na divukrásný Kuks a barokní nádheru, která se neokouká, přijďte na koncert v refektáři hospitalu (11. 5.) Musím také pográtulovat výhercům soutěže z minulého čísla, věřím, že si užili svoji odměnu a vyhlášení další. Jakou taškařici provedl hrabě Špork 30. dubna 1724 (na „čarodějnice“) žířečským jezuitům? S odpověďmi přijďte za mnou, nebo mi je pošlete na vlastimil.kovar@zus-jaromer.cz. Užívejte si ve zdraví krásného jara a radujte se z nádhery přírody i umění kolem nás.
Váš Vlastimil Kovář

Bylo – Nebylo

Malá slavnost hraběte Šporka s chotí ve Dvoře Králové nad Labem

V sobotu 22. dubna 2017 se v Konšelském sále Staré radnice ve Dvoře Králové konala menší slavnost. Netrvala dlouho, ale všichni zúčastnění byli spokojeni. Šlo o oceňování mladých výtvarníků, jejichž práce zvítězily v regionální soutěži, o které jsme psali v minulých číslech zuškovin. Vždyť tím, kdo ceny předával, byl samotný hrabě Špork (přímý potomek „našeho“ Františka Antonína) se svou ženou. Skupinová práce našich dětí získala speciální cenu, a přestože se informace o akci k našim dětem a jejich rodičům dostala narychlo, bylo hezké, že dva zástupci z Jaroměře byli přítomni i s rodiči a prarodiči. Chtěla bych touto cestou poděkovat naší Šárce Jakubcové a našemu Lukáši Racochovi, že cenu převzali a se svými „malými“ kolegy se spravedlivě podělili.

Radka Ulichová

DIV SE

Po měsících vymýšlení, vyrábění, upravování a zkoušení to konečně přišlo. Krajská loutkářská přehlídka a Dětská scéna v divadle Drak v Hradci Králové pod názvem Divadelní setkání. Konala se o víkendu 8. - 9. dubna, ale všichni ze zušky už odehráli v sobotu, aby pak mohli jen relaxovat a nasávat inspirativní atmosféru a Jarka mohla odjet do Kaznějova na přehlídku Divadla jednoho herce. Sobotní ráno se soubory Convivium, Malé dvě a JakKdo sešly před Zuškou, kde už čekal objednaný mikrobuse. Po příjezdu a vyložení jsme měli ještě trochu času, který každý strávil jinak. Soubory Convivium a Malé dvě pilně zkoušely a „svítily“, zatímco JakKdo si spíš užíval volného dopoledne, protože hrál až navečer. Co dělal úplně nejstarší soubor Mikrle, který odpoledne vystoupil s inscenací Šlěpěj, to nevím. První se hrála inscenace Otesánek, poté se diváci přesunuli do hlavního sálu a v Labyrintu se mezitím přichystala inscenace Ubrousku, prostři se! Po odehrání jsme naházeli věci a rekvizity do krabic a utíkali na další představení, po kterém následoval rozborový seminář. Před ním nám ještě holky z JakKdo donesly k obědu kebab, abychom neumřeli hladu. Po rozboru, na kterém proběhla mezi porotci velmi živá diskuse, se několik lidí z naší jaroměřské party rozloučilo a odjelo, takže nás výrazně ubylo, ale aspoň jsme se v pohodě vešli do Plovoučky (malé třídy nahoře v Labyrintu), kde jsme mohli vidět již zmiňovanou Šlěpěj. Ve stejný čas se o pár pater níž hrála inscenace: Musí to být? Oba soubory musely hrát dvakrát, aby mohli porotci vidět všechno. K večeru nás ještě pár lidí opustilo, takže na rozborový seminář nás bylo ještě méně. To nám ale nevadilo, protože se díky tomu v baru všechno zlevnilo o polovinu. Pak už stačilo jen naložit a vyrazit domů. Výsledky najdete ve známé rubrice vítězů. BobuLe

Dva Absolventské koncerty

V latině sloveso *absolve* znamená dokončit nebo osvobodit. Doufáme, že letošní absolventi s uměním nekončí a dále jím budou osvobozovat sebe i ostatní od špatných nálad. Myslím, že na obou absolventských koncertech se jim to podařilo. Publikum dokázali potěšit a zahnat případné smutné či pochmurné myšlenky. Slyšeli jsme spoustu skvělých výkonů absolventů hudebního a literárně-dramatického oboru a měli možnost si prohlédnout umělecká díla absolventů oboru výtvarného. Jen škoda, že nebylo více diváků. Tak, prosím, až budou absolventské koncerty zase za rok, určitě přijďte, stojí to za to. Krásná hudba, obrazy a divadlo vás rozveselí a osvobodí vás od nudy a každého splínu. Bapu

Dětská scéna – naši recitátoři ve 3. kategoriích krajského kola Dětské scény v Divadle Jesličky

Ve středu 26. 4. proběhlo krajské kolo recitační soutěže pro 3. kategorii (6. – 7. třída). Z naší ZUŠky měl jet Vavřinec Kratochvíl a já – Pavlína Tichá. Nakonec jsem se ráno na vlakovém nádraží sešla jen s naší paní učitelkou Jarkou Holasovou. Vlak nás dovezl do Hradce Králové a autobusem jsme pak dojely až k Divadlu Jesličky, kde soutěž probíhala. Jen co jsme se rozmluvili, začalo se recitovat. Bylo nás tam 19 a každý říkal dva texty, takže to bylo docela zdlouhavé, ale aspoň jsme viděli, jak přistupují k recitaci ostatní. Slyšeli jsme převážně veselé texty, ale našly se tam i texty k zamyšlení, jako např. bajky. Po vyhlášení výsledků jsme měli možnost dojít si za někým z poroty a poslechnout si, co se nám povedlo, co ne a co by nám poradili. S Čestným uznáním jsme se vrátily domů.

Pajda

V úterý 25. 4. proběhlo krajské kolo recitační přehlídky v 2. kategorii. Josefína Pacovská a Jiří Bukač si odnesli Poděkování za účast. Čtvrteční 4. kategorie byla pro nás hodně hektická. V okresním kole jsme obsadili všechna čtyři postupová místa. Martin, Kája a Bára zažili pro mě už tradiční věc, že mají být v jeden čas na dvou i více místech. Totiž jejich třída ráno odjížděla na několik dní za kulturou do Prahy. Tedy díky pochopení rodičů, paní učitelce a hradeckým organizátorům se jim podařilo moc povedeně zarecitovat na začátku, vlastně ještě před oficiálním dlouhým zahájením, své dva texty a po sobě. Následoval úprk na trolejbus a bus směr Praha. Jenik pro změnu přišel na řadu až jako poslední. Všem za hladký průběh mockrát děkujeme a k interpretačním výkonům blahopřejí.

Jé

Představujeme

Den Země je den věnovaný Zemi, který se každoročně koná 22. dubna. Tento svátek je ovlivněn původními dny Země, které se konaly při oslavách jarní rovnodennosti, 21. března a oslavovaly příchod jara. V moderním pojetí jde o ekologicky motivovaný svátek upozorňující lidi na dopady ničení životního prostředí. Historie vyhlášení tohoto dne sahá do roku 1969, kdy především John McConnell začal volat po vzniku mezinárodního dne Země

a v rámci těchto snah vytvořil i vlajku Země. První Den Země byl slaven 22. dubna 1970 v San Francisku. Tato oslava byla pravděpodobně zamýšlena nejen jako ekologicky zaměřený svátek, ale i jako levicově orientovaný happening bojovníků proti válce ve Vietnamu. Kampaň s tímto svátkem spojená si kladla za cíl přenést otázku ekologie do politických kruhů. Cílem bylo zvýšit energetickou účinnost, recyklovat odpadky a hledat obnovitelné zdroje energie. Tato akce měla velký ohlas zejména mezi studenty. OSN začala tento svátek slavit o rok později (1971). V roce 1990 se k Americe připojil i zbytek světa a 22. duben se stal Mezinárodním dnem Země.

zdroj: Wikipedie

neoficiální vlajka Dne Země od Johna McConnella

Den Země v Dramatáku se souborem My taky ne

Den Země se může slavit různými způsoby. My jsme vymýšleli inscenace na téma „Třídění a recyklace“. Příběhy byly z různých materiálů. A kde jsme získali materiál? To nechtějte radši ani vědět. A jak nás příběhy napadaly? Podle zásad divadelní dramaturgie. Někdo si příběh vymyslel a napsal a potom došlo k ztvárnění. Jiný na to šel z druhé strany. Nejdříve si odpadky posháněl a potom podle druhu materiálu jsme přemýšleli, co nám nabízí, jaký je, jaký z něho máme pocit, jaké by mohly nastat vzájemné vztahy, co mohou postavy řešit, jak se budou navzájem chovat... Snažili jsme se o pointu, aby zkrátka lidé více mysleli na životní prostředí, třídili po sobě odpad, pomohli recyklovat a šetřit tak zdroje. Divadlem se může hodně změnit. Naše příběhy jsou skoro hotové. Plánujeme udělat Putování pro Zemi po škole a zahradě, na které pozveme děti ze škol a těm ty legrácky předvedeme. Doufáme, že něco změníme. M-O-A

Třídíte po sobě odpadky, co vám to udělá?

Většina z nás už bere třídění odpadu jako samozřejmou věc, ale jsou tu i tací, kteří buď nevědí, co kam patří, nebo jim je naše planeta úplně jedno. Přemýšleli jste někdy nad tím, jak to tu bude vypadat třeba za sto let? To můžeme ovlivnit jen my a pokud nechceme, aby se další generace utápěla v odpadcích, měli bychom s tím začít něco dělat. Odpadu vzniká čím dál tím víc. Kupujeme si stále nové věci, a proto bychom měli vědět, kam ty staré

patří. Plasty do žlutého kontejneru, papír do modrého a sklo - podle jeho zbarvení buď do zeleného nebo bílého kontejneru, ale to se přece učíme už v mateřské školce. Otázka zní, kam s věcmi jako je nefunkční elektronika nebo oblečení? Elektroniku, která již není použitelná, je možné odnést do sběrného dvora (samozřejmě je i v Jaroměři) nebo do obchodu, kde jsme ji zakoupili. Moc času to nezabere a naší zemi to určitě prospěje. Nepoužitelné spotřebiče totiž vylučují spoustu škodlivých látek, které nejsou dobré ani pro nás ani pro Zemi. Oblečení, ze kterého už jsme vyrostli nebo ho už nebudeme nosit, není potřeba házet do obyčejné popelnice. Existují kontejnery, do kterých ho můžeme dát a ono pomůže někomu dalšímu, kdo je na tom, řekněme, hůř než zrovna my. Cestou na nákup si nezapomeňte látkovou tašku, další igelitky jsou přece zbytečné. Společně můžeme díky recyklaci omezit zvětšování skládek a šetřit životní prostředí a mít radost, že se z našeho odpadu vyrobí věci nové. Za to, v jakém světě budeme žít my a další generace, jsme zodpovědní jen my sami. Za jak dlouho se rozloží v přírodě? Ohryzek od jablka - 16 dní, papír - 4 měsíce, igelitový sáček - 25 let, PET láhev - 100 let, sklo - tisíce let...

k-Ája

Po čem touží igelitky - pohádka

V jednom malém městečku stál velký obchod s potravinami. Lidé chodili po obchodě, vybírali si z regálů zboží a než u pokladny zaplatili, vzali si jednu nebo dvě igelitky, do kterých svůj nákup dali. Takto jednou nakupovala i paní Talovínková. Igelitka, kterou si vzala a která ji obětavě donesla těžký nákup až domů, se jmenovala Tříd'odpadka. Paní Talovínková si svůj nákup uložila do ledničky, do které se od té doby často koukala. A jak tak pečovala o své dobroty, úplně zapomněla na Tříd'odpadku, která ji tolik posloužila. Ani ji nevyhodila! Přitom být vyhozen do kontejneru s plasty je sen každé igelitky. Může se z ní stát něco jiného, krásnějšího!

Nastalo léto a paní Talovínková otevřela okna, aby vyvětrala. Tříd'odpadka na nic nečekala a hned se vydala na výlet. Proletěla kolem kontejnerů a už si to mířila k hlavní silnici. Chvilí nehybně ležela uprostřed vozovky, aby popadla dech, ale to se větru moc nelíbilo. Trochu víc fouknul a Tříd'odpadka se ze silnice přesunula na přední sklo projíždějícího auta. Zmatený řidič, který přes igelitku nic neviděl, pohotově šlápl na brzdu, aby zabránil nehodě. Řidič sedící v autě za ním, však tak pohotový nebyl. Nestihl zabrzdit, a tak v zoufalství zatočil rovnou do příkopu vedle silnice. Když se z dálky ozvalo houkání sanitky, Tříd'odpadka raději rychle letěla pryč. Zastavila se až na okraji lesa. Rozhlížela se po krajině, takže si nevšimla zajíce sedícího pod stromem. Dopadla mu přímo na hlavu. Zajíc se samozřejmě lekl a začal se dusit. Poskakoval na místě a packami se marně snažil dostat igelitku pryč. Nakonec se na smrt vyděšený rozběhl pryč. Naštěstí ho zachránila větvička, která Tříd'odpadku zadržela. Když ji zase pustila, igelitka letěla raději daleko od lesa. Tříd'odpadku už to cestování nebavilo. Chtěla do kontejneru s plasty za svými kamarády. Smutná, unavená a opuštěná se pomalu loudala po cestičce. Už se smířila s tím, že ničím novým a lepším nikdy nebude. Začalo pršet. Malá mokrá igelitka se usadila na lavičce naproti kontejnerům a představovala si, jaké by to bylo, být tam se svými přáteli. Z přemýšlení nad lepším životem ji vytrhly něčí kroky. K lavičce se blížil starý dědeček. Šel sám, jen se svou holí. Promoklý až na kost došel k lavičce. Posadil se a pak si všiml smutné Tříd'odpadky. Usmál se, vzal igelitku a dobelhal se ke kontejnerům. „Vím, jaké je to být sám.“ řekl a s malým úsměvem sledoval, jak se igelitka něžně snáší na dno kontejneru s plasty a dopadá mezi své blízké. Ještě chvíli tam stál a když si byl jist, že je igelitka opravdu šťastná, vzal svou hůl a pomalým krokem kráčel dál cestou. Už nešel sám. Doprovázel ho dobrý pocit. Pajda

S výtvarníky za Tuaregy na Saharu

Nejen mladší žáci se ve výtvarném oboru již delší čas věnují africké tematice. Pomyslně projíždíme celý kontinent, tak jako kdysi - po částech - objevujeme cesty českého cestovatele doktora Emila Holuba nebo později, o něco mladších Zikmunda a Hanzelky, kteří byli již vybaveni lépe - automobilem. Tak jsme se dostali také do největší pouště na světě, kterou Sahara je, a i když nepatří mezi nejsušší, zjišťujeme, že všude žijí lidé. Tuaregové jsou kočovní domorodci, kteří se svými karavanami velbloudů už tisíciletí brázdí tuto nehostinnou krajinu a převážejí různé zboží. I když možná, kdo ví, jak ještě dlouho, protože technická revoluce už dávno vstoupila mezi písečné duny a staří nomádi pomalu přicházejí o svoji živnost a do dnešní doby se jaksí nehodí. Vždyť, dokážete si představit například:

-že svoje nejnmutnější věci jen tak rychle zabalíte a naložíte za hrb velblouda

a jedna celá domácnost se vejde jen na záda dvou zvířat? -že malé děti nechodí vůbec do školy a všechno je za pochodu učí rodiče, babičky a dědečkové? -že muži chodí zahalení od hlavy až k patě a vykukují jim pouze oči (ženy si tváře nezahalují jako ty arabské)? -že i v poušti stojí značky, např.: pozor velbloudi? Něco málo ze života nás inspirovalo, a tak jsme se třeba pokusili „navinout a nainstalovat“ tuarežský turban z několika metrů dlouhého pruhu látky na spolužákovu hlavu, nakreslit si pro nás neznámou značku Pozor velbloudi, anebo vytvořit jednoduchý sandál do pouště z papíru a provázků. Ti odvážnější se přiznali, že doma zkusili i domorodý chléb jenom z mouky, soli a vody, a přesto, že to byla jen obyčejná placka, chutnala prý báječně. Zkuste to i vy a koukněte na www.tuaregove.cz. Radost z hledání a objevování vám přejí všichni výtvarníci (malí, větší i ti největší).

Radka Ulichová

Přišli jsme...viděli jsme...zvítězili jsme!

Krajské kolo soutěže ZUŠ ve hře na smyčcové nástroje se konalo v Hradci Králové 3. dubna. Královéhradecký kraj je ve smyčcích tím z nejlepších v celorepublikovém srovnání, a i tentokrát byla úroveň neskutečně vysoká. V porotě pro housle a violy zasedl houslový virtuos Pavel Šporcl, v porotě pro violoncella a kontrabasy jeho bratr, vynikající violoncellista Petr Šporcl. Krajského kola se z naší zušky zúčastnily dvě nadějně violoncellistky v nejmladší kategorii, obě ze třídy Jany Kovářové. **Pavčina Horáčková získala třetí místo a Kateřina Forstová místo druhé.** Na soutěži jsem mohl být s děvčaty jako jejich korepetitor a bylo to pro mě nebývale příjemné muzicírování. Děvčata díky a gratuluji Vám ke krásným umístěním. Vlastimil Kovář

Krajské kolo soutěže ZUŠ ve hře na kytaru

Na velkém kytarovém svátku, který naše škola jako pořadatel prožívala 5. dubna společně s celým královéhradeckým světem, nám naši kytaristé nadělili kopec radosti z krásných umístění. Svými výkony potvrdili, že hra na kytaru je na naší zušce rodinným stříbrem. Jen se podívejte:

Andrea Suchánková, Jakub Morávek, Karolína Anna Tučková a Pavel Fris získali výborné druhé místo a Jáchym Skořepa, Martin Hofman a Kamil Kuna místo první. Patří Vám velká gratulace k úspěchu a díky za skvělou reprezentaci školy. Srdečné poděkování a gratulace za celou naši zušku patří samozřejmě i učitelům – Miloši Dvořáčkovi, Pavle Chrzové a Haně Medkové. Kytaristi, díky, děláte to skvěle. Vlastimil Kovář

Jáchym Skořepa

Martin Hofman

Kamil Kuna

Novopacký slavíček

Středa 5. dubna byla soutěžním dnem i pro zpěváky. Slavíci hraběte Šporka vyrazili na tradiční soutěž, která byla zatím největší ve své historii. Představte si, že 63 škol do soutěže vyslalo své zpěvačky a zpěváky. Konkurence tedy obrovská. Žáci pěvecké třídy paní učitelky Kristýny Brzkové se neztratili ani mezi 300 ostatními účastníky soutěže. **Vítek Pilař získal třetí místo, Petra Reichertová, Eliška Lhotská a Rozárka Brzková získaly druhé místo a Matyáš Kuhajdík, Tina Hrobská a Ema Kolovrátníková obdrželi zlaté pásmo.** Za krásný úspěch jim patří velké díky a gratulace. Ať Vám to slavícci takhle bezvadně zpívá i nadále. Vlastimil Kovář

Klarinetové kvarteto na Litvínovském dřevohraní

Letos se konal první ročník soutěže v komorní hře dřevěných dechových nástrojů - Litvínovské dřevohraní. I když jsem se k informaci o konání soutěže dostala poměrně pozdě, měla jsem chuť tam s klarinetovým kvartetem vyrazit. I když jsou všechny členky kvarteta časově hodně vytížené, odsouhlasily si to, a tak jsme se

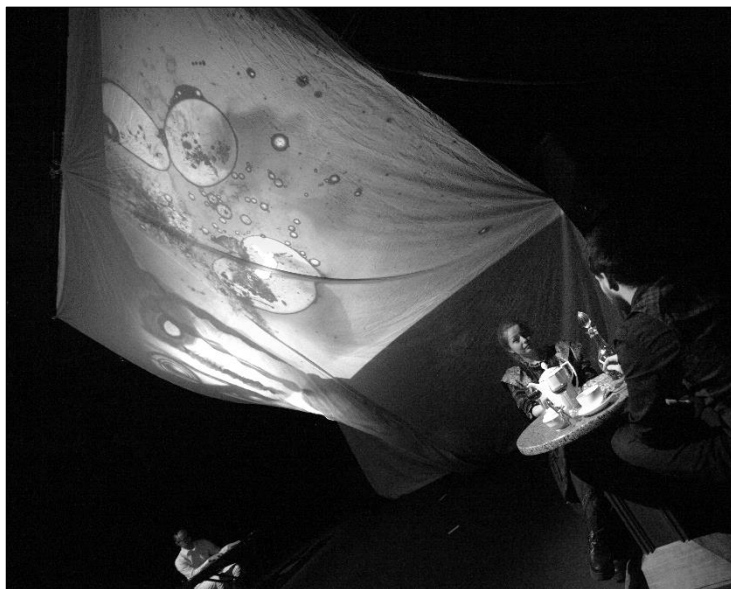
Barbora Tichá, Hana Hrušková, Anežka Brouková a Magdaléna Paclíková

se začaly někdy v únoru v rámci časových možností intenzivně připravovat. Nutno říci, že jsem ještě na poslední chvíli obměnila hráčskou sestavu – Tonda Otta vystřídala na **basklarinet Anežka Brouková**, ostatní členky zůstaly beze změn, tzn. **Magdaléna Paclíková, Barbora Tichá a Hana Hrušková** – **klarinety**. V pátek 21. dubna jsme konečně vyrazily směr Litvínov. Soutěž probíhala v budově Základní umělecké školy. Koncertní sál pro nás nebyl zvukově moc příznivý, byl to spíš divadelní prostor se suchou akustikou, kde se podle mého názoru měly šanci dobře prosadit jen saxofony. Soutěžilo se v šesti věkových kategoriích, ve kterých proti sobě stály soubory různých nástrojových obsazení od duí až po okteta – to je poměrně náročná práce po porotu – srovnávat nesrovnatelné. Porota byla složena pouze ze třech členů – klarinetistky Ludmily Peterkové, saxofonisty Pavla Fiedlera a flétnistky z Německa. Děvčatům se ve čtvrté kategorii podařilo získat **2. místo**. Ještě jednou jim tímto gratuluji! Příští rok vyrazíme zase. Těším se s nimi na další práci. Baví mě.
Moc!
Nikola Hájková

V krajském kole přehlídky dětských sólových recitátorů získaly **Pavlna Tichá** (3. kat.) a **Karolína Novotná** (4. kat.) **Čestné uznání** a **Barbora Tichá** postoupila do **národního kola** Dětské scény ve Svitavách. Programová rada Wolkrova Prostějova rozhodla, že se naše doporučené interpretky národního kola zúčastní. S **nominovanou Alžbětou Skořepovou** do Prostějova tedy pojedou **Barbora Maksymovová, Petra Březinová a Lenka Jechová!** Programová rada do **národního kola Šrámkova Písku** posílá také experimentující a v krajském kole Audimaforu oceněnou inscenaci **souboru Mikrle „Štípnutí labutě“**.

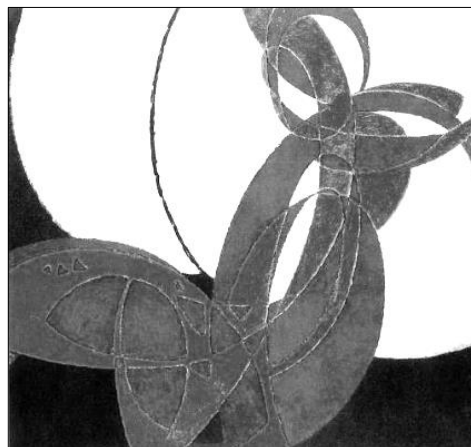

Inscenace „Štípnutí labutě“ souboru Mikrle je událostí, experimentem, který vychází ze života a díla Františka Kupky a vzniká přímo na místě v prostoru s diváky. Vychází z Kupkových názorů na tvorbu. A bude k zažití i v Jaroměři. Sledujte měsíční plakáty.

„Vyjádřit, co cítíme, a nikoliv napodobit, co vidíme ve světě vnějším, snažit se upřímně konkretizovat neurčitě, aniž sami sebe obelháváme, aniž zneužíváme divákovy důvěry, toť všecek problém tvorby.“ František Kupka: Tvoření v umění výtvarném, 1923

František Kupka: Amorfa- Dvoubarevná fuga, 1912, olej plátno, 221,8 x 220cm, Národní galerie Praha

Krajské kolo loutkářské přehlídky a Dětské scény v divadle Drak se od loňska jmenuje Divadelní setkání a letos se jí říká zkratkou DivSe. Lektorský sbor na Loutkářskou Chrudim přímo **nominoval** inscenaci souboru Mikrle „Šlěpjej“. Inscenace **Matěje Kubiny a Lukáše Gruse** získala i **Cenu za inscenaci**. Soubor **JAKKdo** s inscenací inspirovanou Maryšou bratří Mrštíků byl oceněn **Cenou za koncepci a doporučením na LCH**. Soubor **Malé dvě** obdržel **Cenu za scénografii** inscenace „Ubrousku, prostři se!“ a také **doporučení na LCH**. Podle rozhodnutí programové rady se **budou obě inscenace v hlavním programu Loutkářské Chrudimi hrát**. Všem recitátorům a úspěšným tvůrcům gratuluji a těším se na další práci. Jé

Malé dvě: „Ubrousku, prostři se!“ (Karolína Novotná a Lenka Jechová podle pohádky V. Říhy)

Mikrle, Kolegium hraběte Šporka, Jaroměř
Karel Čapek: „Šlěpjej“
Se sněhem vždycky padá ticho. Rozdupat a zbavit se jí... v tichém srozumění.

hrají: Matěj Kubina a Lukáš Grus
„Už jsme pozorovali, že příroda ustavila mezi určitými ideami spojení a že jakmile se v myšlení objeví jedna idea, už uvádí ideu korelativní a obrací k ní jemným a nepozorovaným pohybem naši pozornost. Tyto principy spojení či asociace jsme redukovali na tři, totiž podobnost, souslednost a příčinnost, jež jsou jedinými pouty, jež dodávají našim myšlenkám jednotu a plodí uspořádaný chod úvah či rozpravy, jaký ve větší nebo menší míře nacházíme u každého z lidí. Zde nyní povstává otázka, na níž bude záviset řešení přítomné obtíže.“

David Hume, 1748 - Zkoumání lidského rozumu

JAKKdo: „Musí to být?“

„Mám přece děti; co z nich bude, dyž budó vidět, jaké vedeme život?“

Manipulace jako východisko.
Maryša bratří Mrštíků jako látka.
Soudit? Trestat? Koho?

hrají: Barbora Maksymovová, Petra Březinová, Debora Kratochvílová, Tereza Michelová, Anna Vitvarová

režie, dramaturgie: Jarka Holasová
a soubor

„Divadlo je, když skupina lidí, která si něco připravila, to ukazuje skupině lidí, která si nepřipravila nic.“

Peter Brook

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

9. číslo vychází 2. května 2017 s pranostikou: Mokrý máj – v stodole ráj!

redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBMa (Barbora Maksymovová), Ančííí (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová), Pajda (Pavlna Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)